

Les Délices du Roy

Elise Efremov, soprano
Gilles Colliard, violí
Guillermo Turina, violoncel
Eva del Campo, clavicèmbal

Xavier Hidalgo (canceller Dou), actor
Albert Parra (Jaume Padró), actor

El concert d'avui suposa la presentació pública de "Les Délices du Roy". Una formació integrada per quatre músics que porten temps col·laborant plegats i que tenen unes sòlides carreres individuals i cambrístiques en l'àmbit de la interpretació barroca.

Gilles Colliard és el membre més veterà de la formació. Expert absolut en el repertori barroc francès, des dels 15 anys no ha deixat d'actuar en escenaris d'arreu del món, inicialment com a solista i en formacions de cambra i posteriorment com a director i com a compositor, amb un catàleg de més de 60 obres estrenades.

La carrera de Guillermo Turina en el camp de la música antiga no ha parat d'ascendir des que es graduà al Conservatori de Saragossa. A banda de la seva reconeguda faceta interpretativa, desenvolupa una intesa tasca d'investigació, recuperant i editant tractats i repertori per al seu instrument.

Eva del Campo, professora als conservatoris de Badalona, Granollers i Toulouse, és una de les continuïstes més actives de la seva generació, no sols en l'àmbit pedagògic, sinó essent cada cop més reclamada en diversos conjunts de música antiga del país.

Elise Efremov, nascuda en una família de músics, es graduà amb honors al Conservatori Luigi Cherubini de Florència i s'especialitzà en repertori mozartí amb Barbara Bonney. Ha actuat al Mozarteum de Salzburg, a l'Òpera de Florència o al Teatre d'Aix de Provença.

Organitzat per:
Associació Espurnes Barroques i Territori Barroc

Amb el patrocini de:
Celler Grau i Grau, Chocolat Box

Amb la col·laboració de:
Ajuntament de Cervera, Casa Museu Duran i Sanpere,
Conservatori de Cervera

ESPURNESBARROQUES.CAT

Photo: V. B. O.

18 MAIG 2019
17.30H

EN CONCERT

**Votre amour sert
à votre gloire**

UNIVERSITAT
DE CERVERA

Les Délices du Roy

**ESPURNES
BARROQUES**

MÚSICA I
PATRIMONI
AL TERRITORI
BARROC

Diputació
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Diputació de Lleida

Programa

Jean-Marie Leclair (1697 - 1764)

Sonata per a violí en Re M, op. 9 n. 3

Un poco andante

Allegro

Adagio

Allegro

Sarabande. Largo

Tambourin. Presto

Joseph Bodin de Boismortier (1689 - 1755)

Cantata *Le printems*

Récitatif

Air Louré

Récitatif

Air Doucement

Récitatif

Air Gracieusement

Récitatif

Air Tendre

Jean Baptiste Barrière (1707 - 1747)

Sonata per a violoncel en Re M, llibre IV n. 1

Andante

Aria Gratoso

Allegro Presto

Louis-Nicolas Clérambault (1676 - 1749)

Cantata *Orphée*

Récitatif

Air tendre et piqué

Récitatif

Air gai

Récitatif

Air fort lent et fort tendre

Récitatif

Air gai

Duració aproximada: 70'

Notes al programa

Eclipsats per noms més coneguts com els de Jean-Phillipe Rameau o François Couperin, els compositors que escoltarem aquesta tarda no han començat a reaparèixer als programes de concert fins fa pocs anys. Aquesta recuperació ha estat un acte de justícia històrica encapçalat per intèrprets com els que tenim avui al Paranimf, que han estat capaços de desempolsinar les seves obres i retornar-les a la glòria amb què havien brillat a la França de la primera meitat del segle XVIII, just en el moment que es construïa aquesta Universitat sota l'empared dels mateixos Borbons que regnaven al nord del nostre país. I és que, la d'aquests autors, era una música que naixia per complaure els gustos artístics de la cort de Lluís XIV i que estava atenta a les tendències musicals de l'època, en gran mesura provinents d'una Itàlia que marcava el pas de l'avantguarda musical.

La importància d'aquestes noves tendències és ben patent en el cas de **Jean Baptiste Barrière**. Tot i formar-se inicialment com a violagambista, aviat va veure que l'auge del violoncel no era una moda passatgera. Això el va decidir a canviar d'instrument per construir una carrera que el duria a actuar pels escenaris més prestigiosos d'Europa, publicant sonates que amalgamaven la pompa francesa amb la vivacitat italiana. Una fama similar tingué el violinista **Jean-Marie Leclair**, que fou conegut com “el Corelli francès” i és considerat el fundador de l'escola francesa de violí, de la qual Gilles Colliard n'és un hereu insigne. Escoltar la música de Leclair a les mans de Colliard, és garantia de reviure de la millor manera possible la història d'un violinista que va treballar a la Chapelle Royale de Lluís XV, però que —com Barrière— va viure també a diverses ciutats europees, com Madrid, Amsterdam i Torí, on la seva fama era considerable.

Intercalades amb aquestes dues sonates per a corda, podrem escoltar dues cantates que van triomfar a la França del XVIII: de **Joseph Bodin de Boismortier** escoltarem aquest cant a la primavera que pertany a un recull anomenat *Les quatre estacions*. Una música fresca, de gran volada, que li reportà un èxit tan gran entre el públic que va poder viure sense estar vinculat a cap cort ni dependre de cap mecenes. Nascut en una família de músics, **Louis-Nicolas Clérambault**, en canvi, visqué lligat a la cort de Versalles tal com havien fet també els seus avantpassats. Malgrat ser clavecinista i violinista, se'l reconeix sobretot per la seva producció vocal. Cantates com *Orphée*, de temàtica mitològica, van tenir un gran èxit en els concerts organitzats al Palau de les Tulleries, en uns cicles que a París es coneixien com a Concerts Spirituels.

Josep Barcons Palau